

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 128 0 I 040781 24 GŽ
Novi Travnik, 16.01.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Kelava Davora kao predsjednika vijeća, Kokić Edvina i Islamović Alme kao članova vijeća, u izvršnom postupku tražitelja izvršenja 1. „Guber“ a.d. Srebrenica i 2. advokat Zoran Bubić, udružen u Zajedničku advokatsku kancelariju Zoran Bubić i Bojana Duka – Bubić, ulica Milana Rakića broj 36., Banja Luka, zastupani po punomoćnici Bojani Duka – Bubić advokatu iz Banja Luke, protiv izvršenika L. Z., vlasnik SZR „Bor“ Š..., sa prebivalištem u J., naselje K..., općina J. zastupan po punomoćniku Vasilić S. Goranu, advokatu iz Bijeljine, ulica Karađorđeva broj 8., radi naplate novčanog potraživanja, vrijednost spora 12.835,69 KM, odlučujući o žalbama izvršenika i punomoćnika izvršenika izjavljenih protiv rješenja Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 I 040781 24 I 2 od 03.05.2024. godine, na sjednici vijeća održane dana 16.01.2025. godine donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalbe izvršenika i punomoćnika izvršenika se odbijaju, te se rješenje Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 I 040781 24 I 2 od 03.05.2024. godine potvrđuje.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 I 040781 24 I 2 od 03.05.2024. godine odbijeni su prigovori izvršenika i njegovog punomoćnika izjavljeni protiv rješenja o izvršenju tog suda broj 128 0 I 040781 23 I od 18.10.2023. godine i rješenja o promjeni predmeta i sredstva izvršenja tog suda broj 128 0 I 040781 24 I 2 od 15.03.2024. godine, dok su prigovori djelimično uvaženi u odnosu na potraživanje naknade troškova tražitelja izvršenja u vidu sastava prijedloga za promjenu predmeta i sredstva izvršenja na način da je takav zahtjev odbijen.

Protiv tog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio izvršenik lično, iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom člana 208. Zakona o parničnom postupku sa prijedlogom, prema sadržaju žalbe, da se uvaži žalba i pobijana rješenja ukinu te izvršni postupak obustavi i izvrši deblokada računa izvršenika, kao i da se izvrši povrat novčanih sredstava zaplijenjenih prema osporavanim rješenjima.

Također žalbu je izjavio i punomoćnik izvršenika iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom člana 208. Zakona o parničnom postupku, sa prijedlogom da se uvaži žalba i pobijana rješenja ukinu, te izvršni postupak obustavi u odnosu na tražitelja izvršenja Guber a.d. Srebrenica.

Tražitelji izvršenja su dostavili odgovor na žalbu u kojem su osporili predmetne žalbe predloživši da sud iste odbije.

Nakon što je ispitao rješenje prvostepenog suda u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti prema odredbama člana 221. i 236. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj: 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalbe su neosnovane.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja i sadržaja prvostepenog spisa proizlazi sljedeće:

- da je tražitelj izvršenja prvostepenom sudu podnio prijedlog za izvršenje dana 19.09.2023. godine radi naplate novčanog potraživanja u iznosu 12.835,69 KM sa sporednim potraživanjima,
- da je izvršenje predloženo na temelju izvršnih isprava, odnosno presude Okružnog privrednog suda u Bijeljini broj 59 0 Ps 035612 21 Ps od 18.03.2022. godine i presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 59 0 Ps 035612 22 Rev od 16.05.2023. godine,
- da je prvostepeni sud donio rješenje o izvršenju dana 18.10.2023. godine kojim je usvojio prijedlog za izvršenje i obavezao izvršenika da naknadi i troškove izvršnog postupka,
- da je izvršenje predloženo i određeno na novčanim sredstvima koja izvršenik ima na transakcijskom računu kod UniCredit banke, koje je djelimično provedeno zapljenom iznosa od 57,89 KM,
- da su tražitelji izvršenja podneskom od 09.01.2024. godine predložili promjenu predmeta izvršenja na način da se izvršenje odredi i provede na dva računa izvršenika kod UniCredit banke i dva računa kod Atos banke,
- da je prvostepeni sud rješenjem od 25.03.2024. godine usvojio navedeni prijedlog i da je tokom postupka izvršena zapljena cjelokupnog potraživanja tražitelja izvršenja nakon čega je sud obavješten o deblokadi računa izvršenika,
- da su izvršenik i njegov punomoćnik izjavili prigovore protiv rješenja o izvršenju i protiv rješenja o promjeni predmeta izvršenja,
- da je prvostepeni sud pobijanim rješenjem odbio prigovore kao neosnovane u pogledu predmeta i obima izvršenja, usvojivši prigovor samo u pogledu troškova tražitelja izvršenja koji su se odnosili na sastav prijedloga za promjenu predmeta izvršenja, dok je u svemu ostalom (glavnica, zatezne kamate, troškovi izvršnog postupka određeni rješenjem o izvršenju) izvršenje nastavljeno.

Iz sadržaja žalbe izvršenika proizlazi da izvršenik ponavlja argumentaciju iz parničnog postupka vođenog protiv tražitelja izvršenja kao tuženih, osporava izvršne isprave – presude donesene u tom parničnom postupku, iznosi određene tvrdnje o procesnim radnjama i zastupanjima u tom parničnom postupku, pominje krivične i disciplinske prijave protiv postupajućih sudija u ranijim postupcima.

Takvi žalbeni navodi nisu mogli dovesti u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog izvršenja. Jedno od osnovnih načela izvršnog postupka je načelo formalnog legaliteta koje podrazumijeva da je sud u izvršnom postupku vezan izvršnom ispravom, da istu ne može preispitivati, mijenjati ili stavljati van snage, a to je upravo suština navoda

izvršenika koji traži od ovog suda da vrši ocjenu pravne valjanosti izvršnih isprava. Sud u izvršnom postupku nema mogućnost to činiti, nego mora provesti izvršnu ispravu onako kako glasi, a predmetne izvršne isprave ustanovljavaju obavezu izvršenika-tužitelja u ranijem parničnom postupku, da naknadi troškove postupka-izgubljene parnice tražiteljima izvršenja-tuženima u ranijem parničnom postupku.

U preostalom dijelu izvršenik i njegov punomoćnik iznose identične žalbene navode da nije određeno koji iznos potraživanja otpada na svakog od tražitelja izvršenja, osporavajući njihovu solidarnost, te osporavaju mogućnost da se ustupi potraživanje jednog tražitelja izvršenja prema drugom u situaciji kada je jedan od tražitelja izvršenja – Guber a.d. u blokadi zbog neplaćenih obaveza po osnovu javnih prihoda.

Navedeni navodi su djelimično tačni, ali u konačnici ne utiču na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

Predmetne izvršne isprave ne ustanovljavaju solidarnost povjerilaca, odnosno tražitelja izvršenja. U tom smjeru ne mogu se prihvatiti osnovanim tvrdnje tražitelja izvršenja, kao ni stav prvostepenog suda da su tražitelji izvršenja solidarni povjerioci. Dalje, Zakon o parničnom postupku se prema odredbi člana 21. Zakona o izvršnom postupku supsidijarno primjenjuje u izvršnom postupku, te isti u članu 393. govori o pasivnoj solidarnosti, dakle solidarnosti obaveze na dužničkoj strani. U konkretnom slučaju postoji samo jedan dužnik-izvršenik, ali postoji više povjerilaca, odnosno postoji aktivna solidarnost tj. solidarnost na strani povjerilaca. Takvu procesnu situaciju odredbe Zakona o parničnom postupku ne regulišu, pa se stoga i prvostepeni sud neosnovano poziva na utvrđenje solidarnosti tražitelja izvršenja temeljem odredbi tog zakona.

Pred toga, odredba člana 21. Zakona o parničnom postupku upućuje da se na pretpostavke provođenja izvršenja primjenjuju i odredbe zakona kojima se regulišu obligacioni odnosi, a prema članu 425. Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 29/78, 39/85 i 57/89, "Službeni list R BiH", broj 2/92 i 13/93, "Službene novine FBiH", broj 29/03 i 42/11) solidarnost povjerilaca se ne pretpostavlja, odnosno postoji samo kad je ugovorena ili zakonom određena.

Prema odredbi člana 412. stav 3. Zakona o obligacionim odnosima kada u nekoj djeljivoj obavezi ima više povjerilaca, potraživanje se dijeli među njima na jednake dijelove, ako nije što drugo određeno, i svaki povjerilac može zahtijevati samo svoj dio potraživanja.

Stoga ovaj sud nalazi da izvršenik iznosi pravilno pravno shvatanje da je predmetna obaveza izvršenika, određena predmetnim izvršnim ispravama, djeljiva obaveza među tražiteljima izvršenja, i to na jednake dijelove prema svakom tražitelju izvršenja, a ne solidarna obaveza.

Međutim, neosnovano se od strane žalitelja tvrdi da se radi o ustupanju potraživanja, dakle pripadajućeg dijela troškova parničnog postupka, od strane tražitelja izvršenja Guber a.d. prema tražitelju izvršenja Bubić Zoranu.

Sadržaj predmetnog spisa i isprava koje se nalaze u istom ne daje potvrdu takvim navodima žalitelja. U prijedlogu za izvršenje, te u prijedlogu za promjenu predmeta

izvršenja, jeste navedeno da će se naplata navedenog potraživanja iz izvršnih isprava koje se prinudno ostvaruje u ovom postupku izvršiti na račun punomoćnika tražitelja izvršenja. U tom smjeru tražitelj izvršenja Zoran Bubić je u prijedlogu za izvršenje naveo dakle svoj broj računa (koji pripada ZAK Zoran Bubić i Bojana Duka-Bubić) dok u odnosu na pripadajući dio potraživanja u odnosu na Guber a.d. sud nalazi da je prema priloženoj punomoći od 31.05.2023. godine punomoćnik ovlašten da sve troškove parničnog i izvršnog postupka naplati na svoj transakcijski račun koje je upravo i naveden u predmetnom prijedlogu za izvršenje.

Dakle, na takav način nije izvršeno ustupanju potraživanja, nego se samo radi o procesnom ovlaštenju zastupane osobe date svom punomoćniku da se njeno potraživanje izmiri isplatom na račun njenog punomoćnika.

U tom smjeru ovaj sud ukazuje i na (izmjenjeni) stav Vrhovnog suda FBiH broj 65 0 I 640970 18 Spp 3 od 19.10.2018. godine da je dopušteno da se potraživanje iz izvršne isprave čija se naplata traži u izvršnom postupku prenese na račun punomoćnika tražitelja izvršenja kada je prijedlog za izvršenje podnesen na temelju punomoći u kojoj je tražitelj izvršenja dao izričito i posebno ovlaštenje punomoćniku (advokatu ili advokatskom društvu) da može u izvršnom postupku naplatiti novčano potraživanje i troškove postupka tražitelja izvršenja putem svog računa (član 304. Zakona o parničnom postupku FBiH).

Kod takve činjenične i pravne situacije, gdje je obaveza izvršenika jasno određena prema tražiteljima izvršenja, gdje su tražitelji izvršenja jasno ovlastili punomoćnika da navedeni iznos primi na svoj račun, u konačnici je nebitno koliki iznos potraživanja otpada na jednog, odnosno na drugog tražitelja izvršenja. To je u konačnici odnos kojeg će regulisati tražitelji izvršenja, ali isto na bilo koji način ne utiče na samu obavezu izvršenika.

Imajući u vidu naprijed navedeno, ovaj sud nalazi da preostali žalbeni razlozi žalitelja nisu odlučne prirode i kao takvi ni u čemu ne mogu utjecati na pravilnost i zakonitost donesene odluke, pa iste u smislu odredbe člana 231. Zakona o parničnom postupku nije smatrao za potrebnim da obrazlaže.

Slijedom iznesenog odlučeno je kao u izreci rješenja temeljem odredbe člana 235. tačka 2. Zakona o parničnom postupku u vezi sa članom 21. Zakona o izvršnom postupku

Predsjednik vijeća
Kelava Davor